

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Frumusachi Ruslan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.06.2020 – 30.07.2020 (prima instanță);
2. 20.08.2020 – 22.09.2020 (instanța de apel);
3. 16.10.2020 – 14.05.2021 (prima instanță);
4. 03.06.2021 – 23.11.2021 (instanța de apel);
5. 07.02.2022 – 29.03.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia /sediul Rîșcani/ din 30 iulie 2020, cauza fiind examinată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției conform art. 509 Cod de procedură penală, Frumusachi Ruslan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Cucu Lilian cu privire la încasarea prejudiciului moral și material.

S-a încasat din contul inculpatului Frumusachi Ruslan în beneficiul părții vătămate Cucu Lilian, suma de 3 950 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a dispus ridicarea sechestrului aplicat asupra autoturismului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î XXXXX, după intrarea în vigoare a sentinței.

S-a soluționat soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Frumusachi Ruslan se învinuiește în aceea că el, la data de 12 aprilie 2020, deplasându-se la volanul microbuzului personal de model „Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX în XXXXX, aproximativ la ora 02:00, aflându-se pe XXXXX din XXXXX, vizavi de blocul locativ, situat pe XXXXX din XXXXX, acționând intenționat, din interes material, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul instrumentelor avute asupra sa, a demontat de la microbuzul de model „Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX, 4 roți cu diametru R-17 (4 anvelope de iarnă din cauciuc și 4 jante) cu prețul unei roți de 2 500 lei, bunuri pe care ulterior le-a încărcat în microbuzul personal indicat supra și le-a însușit, deplasându-se în XXXXX, unde jantele sustrase le-a instalat la microbuzul personal, iar anvelopele sustrase le-a ascuns în podul casei de locuit, prin care i-a cauzat părții vătămate Cucu Lilian daune în proporții considerabile în sumă totală de 10 000 lei.

Astfel, acțiunile lui Frumusachi Ruslan au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal: *„Furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”*

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu recurs de către adjunctul Procurorului – șef al Procuraturii r-nului Rîșcani, Gaugaș Olga, solicitând casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei stabilite și în partea confiscării speciale a mijlocului de transport de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., cu confiscarea specială a mijlocului de transport de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 septembrie 2020, s-a admis din alte motive recursul, s-a casat sentința și s-a remis cauza la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, prima instanță la examinarea cauzei nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, a adoptat sentința în cauză cu abateri de la prevederile legii, nefiind constatată fapta infracțiunii.

4. Prin sentința Judecătoriei Drochia /sediul Central/ din 14 mai 2021, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Frumusachi Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Cucu Lilian cu privire la încasarea prejudiciului moral și material.

S-a încasat din contul inculpatului Frumusachi Ruslan în beneficiul părții vătămate Cucu Lilian, suma de 3 950 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de

3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a dispus ridicarea sechestrului aplicat asupra autoturismului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î XXXXX, după intrarea în vigoare a sentinței.

S-a soluționat soarta corpurilor delictive.

4.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Frumusachi Ruslan, la data de 12 aprilie 2020, deplasându-se la volanul microbuzului personal de model „Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX în XXXXX, aproximativ la ora 02.00, aflându-se pe XXXXX, vizavi de blocul locativ, situat pe XXXXX, acționând intenționat, din interes material, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul instrumentelor avute asupra sa, a demontat de la microbuzul de model „Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX, 4 roți cu diametru R-17 (4 anvelope de iarnă din cauciuc și 4 jante) cu prețul unei roți de 2 500 lei, bunuri pe care ulterior le-a încărcat în microbuzul personal indicat supra și le-a însușit, deplasându-se în XXXXX, unde jantele sustrase le-a instalat la microbuzul personal, iar anvelopele sustrase le-a ascuns în podul casei de locuit, prin care i-a cauzat părții vătămate Cucu Lilian daune în proporții considerabile în sumă totală de 10 000 lei.

Astfel, acțiunile lui Frumusachi Ruslan au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal: *„Furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune considerabile.”*

5. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către adjunctul Procurorului – șef al Procuraturii r-nului Rîșcani, Gaugaș Olga, solicitând casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei stabilite și în partea confiscării speciale a mijlocului de transport de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., cu confiscarea specială a mijlocului de transport de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX.

În motivarea apelului, acuzarea a invocat că, deși pedeapsa aplicată de către prima instanță este mai aspră decât pedeapsa sub formă de amendă, în cazul din speță, pedeapsa cu amendă, este cea care corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpat și va contribui la prevenirea săvârșirii infracțiunilor analogice de către acesta, precum și din partea altor persoane, or, inculpatul Frumusachi Ruslan, anterior a mai săvârșit 2 sustrageri, astfel că în ambele cauze penale, urmărirea penală a fost încetată prin ordonanța procurorului, din motivul împăcării părților. De asemenea, la moment, pe rolul Curții de Apel Bălți, se află spre examinare o altă cauză penală în privința lui Frumusachi Ruslan, învinuit în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, pentru 16 capete de învinuire.

Cu referire la confiscarea specială a microbuzului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, partea acuzării a precizat că concluzia primei instanțe potrivit căreia microbuzul nu este proprietatea inculpatului, este una greșită și contravine probelor administrate în cadrul procesului penal.

Astfel, a menționat că microbuzul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, a fost procurat de către inculpatul Frumusachi Ruslan de la cet. Borodin Anatolie, în noiembrie 2019, la prețul de 7 500 euro, însă nu a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare a microbuzului, acesta fiindu-i transmis în baza procurii din 07 noiembrie 2019, autenticată notarial, circumstanțe care se confirmă prin declarațiile inculpatului și copia procurii din 07 noiembrie 2019, anexată la materialele cauzei.

De asemenea, a indicat că partea apărării afirmă faptul că microbuzul în cauză este proprietate comună a inculpatului și concubinei acestuia.

Prin urmare, acuzarea a precizat că microbuzul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, la momentul săvârșirii infracțiunii îi aparținea de facto inculpatului Frumusachi Ruslan, astfel că infracțiunea incriminată inculpatului, a fost săvârșită la 12 aprilie 2020, cu utilizarea microbuzului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX.

În acest context, a conchis că în speță, s-a constatat cu certitudine că inculpatul, a folosit microbuzul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, procurat la 07 noiembrie 2019 de la cet. Borodin Anatolie, pentru a se deplasa în noaptea spre 12 aprilie 2020, din XXXXX, în XXXXX, și anume de a săvârși sustragerea a 4 roți (4 anvelope de iarnă din cauciuc și 4 jante), de la microbuzul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXXX, parcat pe XXXXX, precum și de a transporta roțile de la locul sustragerii, la domiciliul său, or, fără utilizarea microbuzului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, nu era posibilă săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult, partea acuzării a menționat că reieșind din sentința Judecătorei Edineț /sediul Central/ din 21.12.2020, unele sustrageri (din cele 16 capete de învinuire) au fost săvârșite de către inculpat cu utilizarea microbuzului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, fapt ce atestă că microbuzul este utilizat regulat la săvârșirea infracțiunilor de furt, din care motiv este necesară confiscarea acestuia.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, s-a admis apelul, inclusiv din alte motive decât cele invocate, s-a casat sentința în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță în această parte, prin care inculpatului Frumusachi Ruslan i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 iunie 2021, s-a stabilit inculpatului Frumusachi Ruslan pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, s-a menținut sentința.

6.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat, că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală, care au fost acceptate de inculpat prin cererea acestuia depusă până la cercetarea judecătorească în cadrul primei instanțe și acceptată prin încheierea protocolară din 16 aprilie 2021. De asemenea, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept și just a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, reținând prevederile art. 61, 75 alin. (1), (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că la momentul pronunțării sentinței Judecătoriei Drochia /sediul Central/ din 14 mai 2021, în privința inculpatului Frumusachi Ruslan mai exista o sentință adoptată de Judecătoria Edineț /sediul Central/ la data de 21 decembrie 2020, care nu era definitivă, fiind contestată la Curtea de Apel Bălți de către procuror și de către partea apărării în numele inculpatului Frumusachi Ruslan.

Astfel, prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 iunie 2021, sentința Judecătoriei Edineț /sediul Central/ din 21 decembrie 2020, a fost menținută fără modificări, în latura penală în privința inculpatului Frumusachi Ruslan, în partea acțiunilor civile și corpurilor delict, în acest context fiind menținută pedeapsa aplicată inculpatului Frumusachi Ruslan, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că având în vedere atitudinea inculpatului pe parcursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptelor săvârșite, circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, care prin sentința Judecătoriei Edineț /sediul Central/ din 21 decembrie 2020, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 iunie 2021, a fost recunoscut vinovat și condamnat la 4 ani închisoare, instanța a conchis că scopul pedepsei poate fi realizat în privința inculpatului, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu faptele săvârșite.

Referitor la solicitarea din apelul procurorului privind confiscarea specială în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, a automobilului de model „Volkswagen T-5”, cu n/î XXXXX, instanța de apel a reținut că, automobilul de model „Volkswagen T-5” cu n/î XXXXX, constituie corp delict în prezenta cauză, or, această unitate de transport nu i-a înlesnit activitatea ilicită lui Frumusachi Ruslan și nu a fost utilizat ca un mijloc sau instrument pentru săvârșirea infracțiunii, nu au fost prezentate probe care ar stabili că inculpatul utiliza automobilul în scopuri ilegale în mod sistematic.

În acest context, instanța de apel a reținut că automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu n/î XXXXX, nu a fost folosit nemijlocit la săvârșirea infracțiunii, automobilul având un scop general de transportare, fără a fi modificat pentru a putea fi folosit în exclusivitate la săvârșirea infracțiunii. Totodată, a menționat că automobilul folosit la transportarea bunurilor sustrase poate fi confiscat doar în cazul în care sustragerea bunurilor în dependență de modul cum a fost ea

concepută și realizată nu ar fi fost posibilă fără folosirea automobilului, în asemenea cazuri se va lua în considerație raportul dintre folosirea autovehiculului și săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a mai indicat că procurorul nu a prezentat în ședință, probe care ar confirma că Frumusachi Ruslan este unicul gestionar al automobilului și că automobilul dat a fost reutilat pentru săvârșirea unor infracțiuni sau este destinat pentru comiterea infracțiunilor.

Totodată, a precizat că din materialele cauzei se constată că automobilul de model „Volkswagen Transporter”, cu n/î XXXXX, îi aparține cu drept de proprietate cet. Borodin Anatolie, nefiind în proprietatea lui Frumusachi Ruslan, astfel fiind întocmită o procură la data de 07 noiembrie 2019, prin care cet. Eni Ion, care a acționat din numele lui Borodin Anatolie, l-a împuternicit pe Frumusachi Ruslan de a poseda, de a administra și de a dispune de mijlocul de transport ce-i aparține (f.d.108, vol.I).

În acest context, instanța de apel a precizat, că confiscarea specială a automobilului de model „Volkswagen Transporter”, cu n/î XXXXX este imposibilă, din motivul că pentru aplicarea confiscării speciale, o condiție esențială este ca bunul să fie în proprietatea infractorului. De asemenea, în cazul respectiv confiscarea specială nu corespunde gravității situației create de inculpat, or, această circumstanță reprezintă încă o pedeapsă care ar fi disproporțională în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

7. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei, în latura confiscării speciale, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului, acuzarea indică că nu este de acord cu concluzia instanței de apel potrivit căreia confiscarea specială a automobilului de model „Volkswagen Transporter”, cu n/î XXXXX, este imposibilă, din motiv că pentru aplicarea confiscării speciale, o condiție esențială este ca bunul să fie în proprietatea bunului, precum și faptul că confiscarea specială nu corespunde gravității situației create de inculpat.

Prin urmare, susține acuzarea că potrivit învinuirii, Frumusachi Ruslan a săvârșit infracțiunea de furt a 4 roți de la automobilul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, pe care le-a încărcat în mijlocul de transport de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, care îi aparținea de facto, fiind procurat de la cet. Borodin Anatolie, în noiembrie 2019, la prețul de 7 500 euro, fapt confirmat nemijlocit de către inculpatul Frumusachi Ruslan în cadrul audierii acestuia în ședința de judecată în prima instanță.

Astfel, susține că inculpatul a săvârșit infracțiunea de furt în XXXXX, pe timp de noapte și cu obiectele sustrase s-a deplasat la domiciliul său în XXXXX, iar în cadrul efectuării percheziției, acestea au fost depistate și ridicate, or, în lipsa

mijlocului de transport, ar fi fost dificilă săvârșirea infracțiunii incriminate și transportarea obiectelor sustrase la domiciliul său.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Cauza dată se va examina ca excepția indicată în pct. 5.3.2 lit. b) al Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova Nr. 5 din 02.03.2022 (în vigoare din 03.03.2022), din motiv că au fost dispuse măsuri preventive.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, Colegiul penal lărgit atestă, că titularul acesteia invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că partea acuzării invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea confiscării speciale, menționând că în speță urmează a fi dispusă confiscarea specială a automobilului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, deoarece inculpatul Frumusachi Ruslan a săvârșit infracțiunea de furt anume cu acest mijloc de transport.

Însă, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea deciziei, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 106 alin. (1), (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

(2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale.
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține, că în cadrul desfășurării procesului penal, partea acuzării solicită confiscarea specială a automobilului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, considerând că acest mijloc de transport a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii de furt – a 4 roți (4 anvelope de iarnă din cauciuc și 4 jante), cu prețul unei roți de 2 500 lei, în total suma de 10 000 lei.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, rezultă că automobilul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, reprezintă corp delict și îi aparține cu drept de proprietate cet. Borodin Anatolie, automobilul nefiind în proprietatea lui Frumusachi Ruslan.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a conchis că automobilul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, a cărui confiscare specială se solicită, nu a fost utilizat de către Frumusachi Ruslan ca un mijloc sau instrument pentru săvârșirea infracțiunii. Or, partea acuzării nu a prezentat probe care să demonstreze că inculpatul a utilizat automobilul în scopuri ilegale în mod sistematic.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că valoarea automobilului de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, cu mult depășește valoarea prejudiciului cauzat părții vătămate Cucu Lilian, care constituie în total suma de 10 000 lei, ceea ce presupune încălcarea principiului proporționalității.

Așadar, potrivit jurisprudenței CtEDO, în cauza *Silickiene c. Lituaniei*, în ceea ce privește raportul de proporționalitate dintre scopul confiscării și drepturile fundamentale ale petentei, Curtea Europeană a reținut că în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mai mulți factori, inclusiv de comportamentul proprietarului.

În opinia instanței de recurs, confiscarea mijlocului de transport menționat supra, ca măsură de siguranță și de pedeapsă, este evident neproporțională, deoarece impută inculpatului consecințe extreme individuale, fiind astfel încălcate prevederile art. 1 Protocolul nr. 1 adițional la CEDO.

Respingând argumentele invocate de către acuzatorul de stat, instanța de apel întemeiat a menționat, că în speță, confiscarea specială nu corespunde gravității situației create de inculpat, or, aplicarea acesteia ar presupune o pedeapsă disproporțională în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

Potrivit art. 1 al Protocolului adițional la Convenția europeană a drepturilor omului, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Articolul 46 alin. (1)-(4) din Constituția Republicii Moldova prevede, că dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Principiul proporționalității, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituție, presupune că restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Subsidiar, relevantă este și jurisprudența națională, raportată, desigur, la circumstanțele speței (*dosarul nr. 4-1ril-5/19, recurs în interesul legii*), potrivit căreia *aplicarea confiscării speciale, în privința mijloacelor de transport recunoscute drept corpuri delictive sau a contravalorii acestora, în cazul comiterii infracțiunilor, prevăzute de art. 248 din Codul penal, este guvernată de principiul proporționalității, care stabilește echilibrul dintre rezonabilitatea restricțiilor*

aplicate unei persoane și a drepturilor lezate. De fiecare dată, la aplicarea confiscării, se va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale, această situație fiind verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat din jurisprudența CtEDO, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta o restricție adusă: a) *limitarea este prevăzută de lege*; b) *protejează un interes legitim*; c) *să fie necesară într-o societate democratică*. Așadar, principiul proporționalității, în accepțiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor, care urmează a fi utilizate, în vederea atingerii unui scop predefinit.

De asemenea, având în vedere circumstanțele expuse, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel întemeiat a reținut și faptul că pentru aplicarea confiscării speciale, o condiție esențială este ca bunul să fie în proprietatea infractorului, însă din materialele cauzei se constată că automobilul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, îi aparține cu drept de proprietate cet. Borodin Anatolie, acesta nefiind în proprietatea inculpatului Frumusachi Ruslan, întrucât conform procurii din 07 noiembrie 2019, cet. Eni Ion, care a acționat din numele cet. Borodin Anatolie, l-a împuternici pe Frumusachi Ruslan de a poseda, administra și a dispune de mijlocul de transport ce-i aparține (f.d.108, vol.I).

La caz, Colegiul penal lărgit este de opinia că instanța de apel întemeiat a respins solicitarea procurorului de a confisca în folosul statului în baza art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal – automobilul de model „Volkswagen T5”, cu n/î XXXXX, aflat în proprietatea lui Borodin Anatolie și posedat de Frumusachi Ruslan.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit conchide că temeiul invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat și prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 aprilie 2022**.

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Plămădeală Ghenadie

29 martie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

*”De admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată”.*

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-7 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2022, nr. 1ra-180/2022, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Conform motivelor invocate de procuror în recursul ordinar:

„Temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebui să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit prevederilor art.95 al.(1) CPP sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile legii.

Potrivit prevederilor art. 100 al.(4) CPP toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile legii, prin procedee probatorii respective.

Nu suntem de acord cu soluția instanțelor de judecată de neconfiscare a mijlocului de transport de model „Volkswagen T-5” cu numărul de înmatriculare XXXXX folosit la comiterea infracțiunii.

Colegiul penal a reținut că, automobilul de model „Volkswagen T-5” cu numărul de înmatriculare XXXXX nu i-a înlesnit lui Frumusachi Ruslan activitatea ilicită și nu a fost utilizat ca un mijloc sau instrument pentru săvârșirea infracțiunii.

Au mai constatat instanțele că nu au fost prezentate probe care ar stabili că inculpatul utiliza automobilul în scopuri ilegale în mod sistematic, nu a fost folosit nemijlocit la săvârșirea infracțiunii, automobilul având un scopul general de transportare, fără a fi modificat pentru a putea fi folosit în exclusivitate la săvârșirea infracțiunii.

Totodată acestea au menționat că, automobilul folosit la transportarea bunurilor sustrase poate fi confiscat doar în cazul în care sustragerea bunurilor în dependență de modul cum a fost ea concepută și realizată nu ar fi putut fi posibilă. Iară folosirea automobilului, în asemenea cazuri se va lua în considerație raportul dintre folosirea autovehicolului și săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a mai menționat că, procurorul nu a prezentat în ședință probe care ar confirma că Frumusachi Ruslan este unicul gestionar al automobilului și că automobilul dat a fost reutilat pentru comiterea unor infracțiuni sau este destinat pentru comiterea infracțiunilor, precum și că automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare XXXXX îi aparține cu drept de proprietate cetățeanului Borodin Anatolie, ne fiind în proprietatea lui Frumusachi Ruslan, astfel, fiind întocmită o procură la data de 07.11.2019, prin care cetățeanul Fini Ion, care a acționat din numele lui Borodin Anatolie, l-a împuternicit pe Frumusachi Ruslan de a poseda, de a administra și de a dispune de mijlocul de transport ce-i aparține (f.d.108, vol.I).

Astfel, confiscarea specială a automobilului de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare XXXXX este imposibilă, din motivul că pentru aplicarea confiscării speciale o condiție esențială este ca bunul să fie în proprietate a infractorului.

De asemenea, în cazul respectiv confiscarea specială nu corespunde gravității situației create de inculpat și în situația creată reprezintă încă o pedeapsă care ar fi disproporțională în raport cu gravitatea infracțiunii comise.

Nu suntem de acord cu aceste constatări ale instanțelor, deoarece conform învinuirii înaintate lui Frumusachi Ruslan, acesta a comis infracțiunea de furt a 4 roți de la automobilul Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe care le-a încărcat în mijlocul de transport de model „Volkswagen T-5” cu numărul de înmatriculare XXXXX, care îi aparținea de facto, fiind procurat de la Borodin Anatolie în noiembrie 2019 la prețul de 7500 euro, fapt confirmat de către însăși inculpatul Frumusachi Ruslan în cadrul audierii lui în ședința de judecată în Judecătoria Rîșcani.

Acesta a comis infracțiunea de furt în XXXXX pe timp de noapte și cu obiectele sustrase s-a deplasat la domiciliul său în XXXXX, iar fiind efectuată percheziția au fost depistate și ridicate, ori în lipsa mijlocului de transport, ar fi fost dificilă săvârșirea infracțiunii incriminate și transportarea obiectelor sustrase la domiciliul său.

Astfel, considerăm că solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea microbuzului de model Volkswagen T-5 cu n/î XXXXX este absolut justificată și

necesită a fi admisă, iar decizia instanței de apel în acest sens nu poate fi menținută și urmează a fi casată pe motivele și temeiurile prevăzute la art.427 alin.(l) pct.6) CPP, analizate mai sus.”

Astfel, consider că aceste motive și-au găsit total confirmarea în speța dată, or, inculpatul a comis infracțiunea de furt pe timp de noapte cu folosirea automobilului Volkswagen T5 cu n/î XXXXX în care a încărcat 4 roți furate de la alt automobil similar, care le-a transportat la domiciliul său în XXXXX, unde au fost depistate în cadrul percheziției și ridicate, în lipsa automobilului ar fi fost imposibilă săvârșirea acestei infracțiuni. De aici rezultă că urma a fi confiscat, conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, automobilul de model Volkswagen T5 cu n/î XXXXX ca obiect utilizat/folosit la comiterea acestei infracțiuni pentru ce urma a fi dispusă rejudecarea cauzei în partea neaplicării art. 106 Cod penal.

Nu accept motivele invocate în decizia instanței de recurs ordinar (pag. 10) de respingere a confiscării automobilului invocându-se principiul proporționalității și că automobilul nu-i aparține cu drept de proprietate inculpatului, consider că este proporțională confiscarea automobilului în speța dată și din declarațiile inculpatului din prima instanță (v. I f.d. 186 verso) rezultă că inculpatul a procurat acest automobil cu 7 500 euro, adică este proprietar.

Totodată, potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal: *"amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei"*.

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei, în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și în personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este pasibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S.Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Am rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judecata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Frumusachi Ruslan, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința lui, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar fără a oferi vreo careva motivare în decizie, ceilalți judecători din Colegiu au ignorat aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord.

Judecător

Timofti Vladimir

29 martie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătoarei Cobzac Elena

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

*”De admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, de casat total deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Frumusachi Ruslan XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată”.*

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-7 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2022, nr. 1ra-180/2022, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Conform motivelor invocate de procuror în recursul ordinar:

„Temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit prevederilor art.95 al.(1) CPP sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile legii.

Potrivit prevederilor art. 100 al.(4) CPP toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile legii, prin procedee probatorii respective.

Nu suntem de acord cu soluția instanțelor de judecată de neconfiscare a mijlocului de transport de model „Volkswagen T-5” cu numărul de înmatriculare XXXXX folosit la comiterea infracțiunii.

Colegiul penal a reținut că, automobilul de model „Volkswagen T-5” cu numărul de înmatriculare XXXXX nu i-a înlesnit lui Frumusachi Ruslan activitatea ilicită și nu a fost utilizat ca un mijloc sau instrument pentru săvârșirea infracțiunii.

Au mai constatat instanțele că nu au fost prezentate probe care ar stabili că inculpatul utiliza automobilul în scopuri ilegale în mod sistematic, nu a fost folosit nemijlocit la săvârșirea infracțiunii, automobilul având un scopul general de transportare, fără a fi modificat pentru a putea fi folosit în exclusivitate la săvârșirea infracțiunii.

Totodată acestea au menționat că, automobilul folosit la transportarea bunurilor sustrase poate fi confiscat doar în cazul în care sustragerea bunurilor în dependență de modul cum a fost ea concepută și realizată nu ar fi putut fi posibilă. Iară folosirea automobilului, în asemenea cazuri se va lua în considerație raportul dintre folosirea autovehicolului și săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a mai menționat că, procurorul nu a prezentat în ședință probe care ar confirma că Frumusachi Ruslan este unicul gestionar al automobilului și că automobilul dat a fost reutilat pentru comiterea unor infracțiuni sau este destinat pentru comiterea infracțiunilor, precum și că automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare XXXXX îi aparține cu drept de proprietate cetățeanului Borodin Anatolie, ne fiind în proprietatea lui Frumusachi Ruslan, astfel, fiind întocmită o procură la data de 07.11.2019, prin care cetățeanul Fini Ion, care a acționat din numele lui Borodin Anatolie, l-a împuternicit pe Frumusachi Ruslan de a poseda, de a administra și de a dispune de mijlocul de transport ce-i aparține (f.d.108, vol.I).

Astfel, confiscarea specială a automobilului de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare XXXXX este imposibilă, din motivul că pentru aplicarea confiscării speciale o condiție esențială este ca bunul să fie în proprietate a infractorului.

De asemenea, în cazul respectiv confiscarea specială nu corespunde gravității situației create de inculpat și în situația creată reprezintă încă o pedeapsă care ar fi disproporțională în raport cu gravitatea infracțiunii comise.

Nu suntem de acord cu aceste constatări ale instanțelor, deoarece conform învinuirii înaintate lui Frumusachi Ruslan, acesta a comis infracțiunea de furt a 4 roți de la automobilul Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe care le-a încărcat în mijlocul de transport de model „Volkswagen T5” cu numărul de înmatriculare XXXXX, care îi aparținea de facto, fiind procurat de la Borodin Anatolie în noiembrie 2019 la prețul de 7500 euro, fapt confirmat de către însăși inculpatul Frumusachi Ruslan în cadrul audierii lui în ședința de judecată în Judecătoria Rîșcani.

Acesta a comis infracțiunea de furt în XXXXX pe timp de noapte și cu obiectele sustrase s-a deplasat la domiciliul său în XXXXX, iar fiind efectuată percheziția au fost depistate și ridicate, ori în lipsa mijlocului de transport, ar fi fost dificilă săvârșirea infracțiunii incriminate și transportarea obiectelor sustrase la domiciliul său.

Astfel, considerăm că solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea microbuzului de model Volkswagen T5 cu n/î XXXXX este absolut justificată și

necesită a fi admisă, iar decizia instanței de apel în acest sens nu poate fi menținută și urmează a fi casată pe motivele și temeiurile prevăzute la art.427 alin.(l) pct.6) CPP, analizate mai sus.”

Astfel, consider că aceste motive și-au găsit total confirmarea în speța dată, or, inculpatul a comis infracțiunea de furt pe timp de noapte cu folosirea automobilului Volkswagen T5 cu n/î XXXXX în care a încărcat 4 roți furate de la alt automobil similar, care le-a transportat la domiciliul său în XXXXX, unde au fost depistate în cadrul percheziției și ridicate, în lipsa automobilului ar fi fost imposibilă săvârșirea acestei infracțiuni. De aici rezultă că urma a fi confiscat, conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, automobilul de model Volkswagen T5 cu n/î XXXXX ca obiect utilizat/folosit la comiterea acestei infracțiuni pentru ce urma a fi dispusă rejudecarea cauzei în partea neaplicării art. 106 Cod penal.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi confiscat microbuzului de model Volkswagen T5 cu n/î XXXXX, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate.

Judecător

Cobzac Elena